

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 24ης Ιανουαρίου 2018*

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας –
Λεκτικό σήμα FITNESS – Απόρριψη της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας»

Στην υπόθεση C-634/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2016,

Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενο από την M. Rajh,

αναιρεσείον,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

European Food SA, με έδρα το Drăgănești (Ρουμανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Speciac, avocat,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Société des produits Nestlé SA, με έδρα το Vevey (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τις A. Jaeger-Lenz και S. Cobet-Nüse, Rechtsanwältinnen, καθώς και τον A. Lambrecht, Rechtsanwalt,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, C.G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin και E. Regan, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως, το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, European Food κατά EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS) (T-476/15, EU:T:2016:568, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιουνίου 2015 (R 2542/2013-4) (στο εξής: επίδικη απόφαση), που εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ των European Food SA και Société des produits Nestlé SA.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 2868/95

- 2 Ο κανόνας 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ 2005, L 172, σ. 4) (στο εξής: κανονισμός 2868/95), ορίζει τα εξής:

«Η προς το Γραφείο αίτηση για την κήρυξη έκπτωσης ή ακυρότητας σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού περιέχει:

[...]

β) όσον αφορά τους λόγους επί των οποίων βασίζεται η αίτηση:

[...]

iv) αναφορά των πραγματικών περιστατικών, αποδείξεων και ισχυρισμών που προβάλλονται για την υποστήριξη της αίτησης».

- 3 Το άρθρο 40 του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε αίτηση για κήρυξη έκπτωσης ή ακυρότητας η οποία θεωρείται ότι έχει κατατεθεί κοινοποιείται στο δικαιούχο του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης]. Όταν το Γραφείο κρίνει την αίτηση παραδεκτή, καλεί το δικαιούχο του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας που του τάσσει.

2. Αν ο δικαιούχος του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δεν υποβάλει παρατηρήσεις, το Γραφείο μπορεί να αποφασίσει την κήρυξη έκπτωσης ή ακυρότητας βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που διαθέτει.

3. Το Γραφείο κοινοποιεί στον αιτούντα οποιεσδήποτε παρατηρήσεις του δικαιούχου του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και, εάν το κρίνει απαραίτητο, τον καλεί να απαντήσει επ' αυτών εντός προθεσμίας που του τάσσει.»

- 4 Ο κανόνας 50, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι διατάξεις που ισχύουν για τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τη διαδικασία προσφυγής, εκτός αν ορίζεται άλλως.

Ιδιαίτερα στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση που λήφθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το άρθρο 78α του κανονισμού δεν ισχύει για τις προθεσμίες που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση τμήματος ανακοπών, το τμήμα εξετάζει την προσφυγή μόνον όσον αφορά τα γεγονότα και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν κατατεθεί εντός των προθεσμιών που ορίζονται ή διευκρινίζονται από το τμήμα ανακοπών σύμφωνα με τον κανονισμό και τους παρόντες κανόνες, εκτός εάν το τμήμα θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά γεγονότα και στοιχεία δυνάμει του άρθρου 74 παράγραφος 2 του κανονισμού.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009

- 5 Το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), με τίτλο «Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«1. Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[...]

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα·

γ) τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας·

[...]».

- 6 Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Κατά της καταχώρισης του σήματος μπορεί να ασκηθεί ανακοπή, εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση της αίτησης [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης], για το λόγο ότι το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση δυνάμει του άρθρου 8 [...]

[...]».

- 7 Στο τμήμα 3, με τίτλο «Λόγοι ακυρότητας», του τίτλου VI του εν λόγω κανονισμού περιλαμβάνεται το άρθρο 52, το οποίο φέρει τον τίτλο «Απόλυτοι λόγοι ακυρότητας» και ορίζει τα εξής:

«1. [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο Γραφείο ή μετά από άσκηση ανταγωγής στα πλαίσια αγωγής για παραποίηση/απομίμηση:

α) εάν το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δεν καταχωρίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7·

β) εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αίτησης σήματος

2. Όταν η καταχώριση του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] έγινε κατά παράβαση του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) ή δ), το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δεν κηρύσσεται εντούτοις άκυρο, εάν, λόγω της χρήσης που του έγινε, απέκτησε, μετά την καταχώρισή του, διακριτικό χαρακτήρα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρίστηκε.

[...]»

- 8 Το άρθρο 57, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Κατά την εξέταση της αίτησης έκπτωσης ή ακυρότητας, το Γραφείο καλεί, όποτε είναι αναγκαίο, τους διάδικους, να υποβάλουν, στις προθεσμίες που τους τάσσει, τις παρατηρήσεις τους για τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διάδικους.»

- 9 Το άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009, που περιλαμβάνεται στον τίτλο VII, ο οποίος επιγράφεται «Διαδικασία προσφυγής», προβλέπει τα εξής:

«Η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του Γραφείου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, πρέπει να κατατεθεί γραπτώς υπόμνημα που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.»

- 10 Το άρθρο 63 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Εξέταση της προσφυγής», ορίζει, στην παράγραφο 2, τα εξής:

«Κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.»

- 11 Το άρθρο 76, με τίτλο «Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών», περιλαμβάνεται στο τμήμα 1, «Γενικές διατάξεις», του τίτλου IX, «Δικονομικές διατάξεις», του ανωτέρω κανονισμού και ορίζει τα εξής:

«1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

- 12 Το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«Σε κάθε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου, επιτρέπονται ιδίως τα ακόλουθα αποδεικτικά μέσα:

α) η εξέταση των διαδίκων·

β) η αίτηση πληροφοριών·

γ) η προσκόμιση εγγράφων και δειγμάτων·

δ) η εξέταση των μαρτύρων·

ε) η πραγματογνωμοσύνη·

στ) οι έγγραφες ένορκες βεβαιώσεις ή υπεύθυνες δηλώσεις ή οι δηλώσεις οι οποίες έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους στο οποίο συντάσσονται.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 13 Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο συνόψισε τα πραγματικά περιστατικά της εξετασθείσας από αυτό ένδικης διαφοράς ως εξής:
- «1 Στις 20 Νοεμβρίου 2001 η παρεμβαίνουσα, [Société des produits Nestlé], υπέβαλε στο [EUIPO] αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του κανονισμού [207/2009].
 - 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο FITNESS.
 - 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 29, 30 και 32, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 29: “Γάλα, κρέμα γάλακτος, βούτυρα, τυριά, γιαούρτια και άλλα είδη διατροφής που παρασκευάζονται από γάλα, υποκατάστατα γαλακτοκομικών προϊόντων, αβγά, ζελατίνες, φρούτα, λαχανικά, παρασκευάσματα πρωτεϊνών για την ανθρώπινη διατροφή”.
 - κλάση 30: “Δημητριακά και παρασκευάσματα δημητριακών· δημητριακά έτοιμα προς κατανάλωση· δημητριακά για το πρωινό· προϊόντα διατροφής με βάση το ρύζι ή άλευρα”.
 - κλάση 32: “Μη αεριούχα νερά, νερά αεριούχα ή νερά στα οποία έχει προστεθεί ανθρακικό, νερά πηγής, μεταλλικά νερά, νερά στα οποία έχουν προστεθεί αρωματικές ουσίες, ποτά με φρούτα, χυμοί φρούτων, νέκταρ, γκαζόζες, σόδες και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για παρασκευή σιροπιών και για ποτοποιία”.
 - 4 Στις 30 Μαΐου 2005 το σήμα καταχωρίστηκε ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό τον αριθμό 2470326, για τα προϊόντα που παρατίθενται στη σκέψη 3 ανωτέρω (στο εξής: επίδικο σήμα).
 - 5 Στις 2 Σεπτεμβρίου 2011 η προσφεύγουσα, [European Food], υπέβαλε αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σήματος, δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του ίδιου κανονισμού.
 - 6 Στις 18 Οκτωβρίου 2013 το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στο σύνολό της.
 - 7 Στις 16 Δεκεμβρίου 2013 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.
 - 8 Με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή.
 - 9 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, ο αιτών την κήρυξη της ακυρότητας φέρει το βάρος να αποδείξει ότι το επίδικο σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα ή είναι περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009. Προσέθεσε ότι το κρίσιμο χρονικό σημείο το οποίο έπρεπε να αφορούν τα αποδεικτικά στοιχεία ήταν η ημερομηνία καταθέσεως του επίδικου σήματος, ήτοι η 20ή Νοεμβρίου 2001. Επίσης, κατά το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι επρόκειτο για προϊόντα ευρείας καταναλώσεως με χαμηλή τιμή, ο βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού ήταν χαμηλότερος του μέσου όρου.

- 10 Όσον αφορά τον φερόμενο ως περιγραφικό χαρακτήρα, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα περισσότερα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων ήταν μεταγενέστερα από το κρίσιμο χρονικό σημείο ή αφορούσαν την επικράτεια της Ρουμανίας πριν από την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως προς τα αντίγραφα από λεξικά σχετικά με τον όρο “fitness”, έκρινε ότι ο όρος αυτός δεν προσδιόριζε κάποιο στοιχείο των οικείων προϊόντων το οποίο το 2001 αποτελούσε, για τους καταναλωτές, εγγενές χαρακτηριστικό των προϊόντων αυτών. Εκτίμησε ότι για τα επίμαχα προϊόντα ο όρος αυτός είχε υποδηλωτικό χαρακτήρα και περιείχε μια αόριστη νύξη. Συνεπώς, κατά το τμήμα προσφυγών, τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων δεν επαρκούσαν για να αποδειχθεί ο περιγραφικός χαρακτήρας του επίδικου σήματος.
- 11 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε ως εκπρόθεσμα, χωρίς να τα λάβει υπόψη, διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Εφάρμοσε για τον σκοπό αυτόν αναλογικά τον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού [2868/95], σε συνδυασμό με τον κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του ίδιου κανονισμού.
- 12 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, επίσης, ότι δεδομένου ότι το περιεχόμενο του όρου “fitness” είναι υπαινικτικό και ασαφές, μπορεί να προσδιορίσει ότι τα προϊόντα που αφορά το επίδικο σήμα προέρχονται από την παρεμβαίνουσα και συνεπώς να τα διακρίνει από τα προϊόντα λοιπών επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι το επίδικο σήμα στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Αυγούστου 2015, η European Food άσκησε προσφυγή κατά της επίδικης απόφασης.
- 15 Προς στήριξη της προσφυγής, η European Food προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορούσε τη μη λήψη υπόψη από το τμήμα προσφυγών των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, ο δεύτερος τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίδικου σήματος και ο τρίτος την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος αυτού.
- 16 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση και καταδίκασε το EUIPO στα δικαστικά του έξοδα και στα δικαστικά έξοδα της European Food.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

- 17 Με την αίτηση αναιρέσεως, το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και
 - να καταδικάσει τη European Food στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Η European Food ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 19 Ο πρώτος λόγος αποτελείται, κατ' ουσίαν, από τέσσερα σκέλη.
- 20 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως το EUIPO υποστηρίζει ότι εσφαλμένα το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι κανονισμοί 207/2009 και 2868/95 δεν περιλαμβάνουν διατάξεις θεσπίζουσες προθεσμία για την προσκόμιση των αποδείξεων στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας που στηρίζεται σε απόλυτους λόγους ακυρότητας.
- 21 Κατά το αναιρεσείον, μολονότι οι κανονισμοί 207/2009 και 2868/95 δεν θεσπίζουν ρητώς συγκεκριμένη προθεσμία, εντούτοις το EUIPO, βάσει του άρθρου 57, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και του κανόνα 40 του κανονισμού 2868/95, έχει την εξουσία να τάξει προθεσμία στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας.
- 22 Κατά συνέπεια, η δυνατότητα που αναγνωρίζεται στο EUIPO, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, να μη λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που δεν προβλήθηκαν εγκαίρως και τις αποδείξεις που δεν προσκομίστηκαν εγκαίρως ισχύει τόσο για τις προθεσμίες που θεσπίζουν ρητώς οι κανονισμοί 207/2009 και 2868/95 όσο και για τις προθεσμίες που τάσσονται από το EUIPO ως μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας.
- 23 Επιπλέον, το άρθρο αυτό εφαρμόζεται σε κάθε είδος διαδικασίας ενώπιον του EUIPO και, ως εκ τούτου, δεν εισάγει καμία διάκριση μεταξύ των διαδικασιών ανακοπής και των διαδικασιών κηρύξεως της ακυρότητας.
- 24 Με το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε, στις σκέψεις 57 και 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ελλείπει συγκεκριμένης προθεσμίας οι αποδείξεις μπορούν να προσκομισθούν οποτεδήποτε, ακόμη και κατά το στάδιο της προσφυγής.
- 25 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι το πεδίο εφαρμογής του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δεν περιορίζεται μόνο στις διαδικασίες ανακοπής, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη δεν διευκρινίζει τη φύση της επίμαχης διαδικασίας. Επικεντρώνοντας τη συλλογιστική του στον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος αναφέρει ρητώς τις διαδικασίες ανακοπής, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τον κανόνα που διατυπώνεται στο πρώτο εδάφιο του ανωτέρω κανόνα, κατά τον οποίο οι διατάξεις που ισχύουν για τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τη διαδικασία προσφυγής, εκτός αν ορίζεται άλλως. Συνεπώς, το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 εφαρμόζεται και στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας.
- 26 Τέλος, με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως το EUIPO υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερεί από το τμήμα προσφυγών την εξουσία που του απονέμει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Το EUIPO υποστηρίζει επ' αυτού ότι το

παραδεκτό κάθε πρόσθετης απόδειξης που προσκομίζεται ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας εξαρτάται από την άσκηση, εκ μέρους του τμήματος ακυρώσεων, της διακριτικής ευχέρειας που του απονέμει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

- 27 Κατά το EUIPO, δεδομένων των προθεσμιών που είχαν ταχθεί από το τμήμα ακυρώσεων και προκειμένου να δοθεί στη European Food η δυνατότητα να τοποθετηθεί επί των πραγματικών περιστατικών και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν από τη Société des produits Nestlé, το τμήμα προσφυγών όφειλε να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ώστε να κρίνει αν έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι αποδείξεις που προσκομίστηκαν το πρώτον ενώπιόν του. Το EUIPO επισημαίνει ότι, μετά από εις βάθος ανάλυση όλων των κρίσιμων περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι εν λόγω αποδείξεις δεν αποτελούσαν ούτε πρόσθετα ούτε συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία, αλλά ήταν απλώς νέα αποδεικτικά στοιχεία και ως εκ τούτου απαράδεκτα.
- 28 Κατά συνέπεια, κατά το αναιρεσείον, το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούσαν τον λόγο ακυρότητας, δεδομένου ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν είχαν προβληθεί εγκαίρως στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας.
- 29 Η European Food αμφισβητεί τα επιχειρήματα του EUIPO.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 30 Με τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το EUIPO υποστηρίζει, αφενός, ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο, στην σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, διαπίστωσε ότι οι κανονισμοί 207/2009 και 2868/95 δεν περιλαμβάνουν διατάξεις που θεσπίζουν προθεσμία για την προσκόμιση των αποδείξεων στο πλαίσιο διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας που στηρίζεται σε απόλυτους λόγους ακυρότητας και, αφετέρου, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 57 και 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κρίνοντας ότι, ελλείψει προθεσμίας για την προσκόμιση αποδείξεων στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας για απόλυτο λόγο ακυρότητας, οι αποδείξεις μπορούσαν να προσκομιστούν οποτεδήποτε, ακόμη και κατά το στάδιο της προσφυγής.
- 31 Κατά το άρθρο 52 του κανονισμού 207/2009, μετά την καταχώριση σήματος ως σήματος της Ένωσης, το σήμα αυτό μπορεί να κηρυχθεί άκυρο μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO, υπό ορισμένες περιστάσεις και ιδίως όταν το σήμα δεν καταχωρίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού. Η αίτηση αυτή, σύμφωνα με τον κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού 2868/95, πρέπει να περιέχει αναφορά των πραγματικών περιστατικών, των αποδείξεων και των ισχυρισμών που προβάλλονται για την υποστήριξη της αίτησης. Εξάλλου, βάσει των άρθρων 57 και 78 του κανονισμού 207/2009, κατά τη διεξαγωγή μιας τέτοιας διαδικασίας το EUIPO καλεί όποτε είναι αναγκαίο τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός των προθεσμιών που τους τάσσει και μπορεί επίσης να δεχθεί ως αποδεικτικά μέσα, μεταξύ άλλων, την προσκόμιση πραγματικών στοιχείων ή αποδείξεων.
- 32 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι, έστω και αν στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας η οποία στηρίζεται σε απόλυτους λόγους ακυρότητας δεν τάσσεται καμία προθεσμία για να ζητηθεί η ακύρωση της καταχώρισης ενός σήματος, σε αντίθεση προς όσα προβλέπει το άρθρο 41 του κανονισμού 207/2009, στην ανακοπή κατά της καταχώρισης σήματος για σχετικούς λόγους απαραδέκτου, κατά το οποίο η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής είναι τρίμηνη, τάσσεται ωστόσο προθεσμία για την προσκόμιση αποδείξεων στο πλαίσιο της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας ή μπορεί να ταχθεί προθεσμία από το EUIPO, βάσει της αρμοδιότητάς του για την οργάνωση της διαδικασίας.

- 33 Κατά συνέπεια, κρίνοντας, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη που να θεσπίζει προθεσμία για την προσκόμιση των αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, εάν το σκεπτικό απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, αλλά το διατακτικό της είναι βάσιμο κατ' άλλη νομική αιτιολογία, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορρίπτεται (απόφαση της 21ης Ιουλίου 2016, EUIPO κατά Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Τούτο ισχύει εν προκειμένω. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν στήριξε την ακύρωση της επίδικης απόφασης στην έλλειψη προθεσμίας για την προσκόμιση αποδείξεων, αλλά στο ότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα το πρώτον ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη λόγω εκπρόθεσμης προσκόμισης.
- 35 Συναφώς, υπενθυμίζεται καταρχάς, ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης έκρινε ότι το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού 2868/95, δεν συνεπάγεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών πρέπει να θεωρούνται εκπρόθεσμα από το τμήμα αυτό.
- 36 Περαιτέρω, κατά τη νομολογία, κανένας λόγος αρχής συνδεόμενος με τη φύση της διαδικασίας που διεξάγεται ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή με την αρμοδιότητα του οργάνου αυτού δεν αποκλείει τη δυνατότητα του εν λόγω τμήματος, προκειμένου να αποφανθεί επί της προσφυγής, να λαμβάνει υπόψη του πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία προβαλλόμενα το πρώτον στο στάδιο της προσφυγής (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 49).
- 37 Εξάλλου, από το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι, συνεπεία της ασκήσεως της προσφυγής επί της οποίας πρέπει να αποφανθεί, το τμήμα προσφυγών μπορεί να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου, καλείται στο πλαίσιο αυτό να προβεί σε νέα πλήρη εξέταση της ουσίας της προσφυγής, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 57).
- 38 Όπως απορρέει από τα άρθρα 63 και 78 του κανονισμού 207/2009, για την εξέταση της ουσίας της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους όποτε είναι αναγκαίο να υποβάλλουν εντός προθεσμίας που τους τάσσει τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους και μπορεί επίσης να αποφασίσει τη χρήση διαφόρων αποδεικτικών μέσων, στα οποία περιλαμβάνεται η προσκόμιση αποδείξεων και πραγματικών στοιχείων. Με τις διατάξεις αυτές επιβεβαιώνεται η δυνατότητα προβολής νέων πραγματικών περιστατικών κατά τα διάφορα στάδια της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 58).
- 39 Ασφαλώς, στις σκέψεις 60 και 61 της απόφασης της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), το Δικαστήριο ανέφερε ότι το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), το οποίο είναι πανομοιότυπο με το άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009, και στο οποίο διευκρινίζονται οι προϋποθέσεις άσκησης προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δεν κάνει λόγο για προβολή πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων αλλά μόνο για την κατάθεση, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, υπομνήματος που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τάσσει στον προσφεύγοντα νέα προθεσμία προκειμένου να προβάλει πραγματικά περιστατικά και να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής του.

- 40 Ωστόσο, από την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), δεν μπορεί να συναχθεί ότι όλες οι αποδείξεις που προσκομίζονται ενώπιον του τμήματος προσφυγών πρέπει να θεωρούνται εκπρόθεσμες σε κάθε περίπτωση.
- 41 Αφενός, διαπιστώνεται ότι, σε αντίθεση προς την παρούσα υπόθεση, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), αφορούσε διαδικασία ανακοπής κατά της καταχώρισης σήματος. Κατά τον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση τμήματος ανακοπών, το τμήμα προσφυγών εξετάζει την προσφυγή μόνον όσον αφορά τα γεγονότα και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν κατατεθεί εντός των προθεσμιών που ορίζονται ή διευκρινίζονται από το τμήμα ανακοπών. Συνεπώς, στο πλαίσιο αυτό, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται ενώπιον του τμήματος προσφυγών θεωρούνται εκπρόθεσμα και μπορούν ενδεχομένως, παρά ταύτα, να ληφθούν υπόψη βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
- 42 Αφετέρου, με την επιφύλαξη του ειδικού κανόνα που ισχύει για τις διαδικασίες ανακοπής και ο οποίος προβλέπεται στον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, είναι πάντα δυνατόν να προσκομιστούν εγκαίρως αποδείξεις το πρώτον ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στο μέτρο που οι αποδείξεις αυτές προβάλλονται για να αντικρούσουν λόγους που έγιναν δεκτοί από το τμήμα ακυρώσεων στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, οι αποδείξεις αυτές είτε είναι πρόσθετες σε σχέση με αυτές που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων είτε είναι αποδείξεις που αφορούν νέο στοιχείο το οποίο δεν μπορούσε να προβληθεί κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας.
- 43 Υπογραμμίζεται, εξάλλου, ότι εναπόκειται στον διάδικο που προσκομίζει τις αποδείξεις για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους οι αποδείξεις αυτές προσκομίσθηκαν στο συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, καθώς και να αποδείξει ότι ήταν αδύνατον να προσκομισθούν κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων.
- 44 Τέλος, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 38 της παρούσας απόφασης, μπορούν να προσκομιστούν αποδεικτικά στοιχεία το πρώτον ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατόπιν αιτήματος του τμήματος αυτού, στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων και εντός των προθεσμιών που τάσσονται στους διαδίκους.
- 45 Επομένως, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι αποδείξεις που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν πρέπει να θεωρούνται από αυτό εκπρόθεσμες σε κάθε περίπτωση.
- 46 Συνεπώς, το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.
- 47 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που στη σκέψη 60 δέχεται ότι το πεδίο εφαρμογής του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 καταλαμβάνει μόνο τις διαδικασίες ανακοπής.
- 48 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, μολονότι το πρώτο εδάφιο του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, που περιλαμβάνεται στον τίτλο X, «Διαδικασία προσφυγής», θέτει την αρχή σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζονται κατ' αναλογία στη διαδικασία προσφυγής, το τρίτο εδάφιο της ίδιας διάταξης συνιστά ειδικό κανόνα που εισάγει παρέκκλιση από την ως άνω αρχή. Ο ειδικός αυτός κανόνας αφορά μόνο τη διαδικασία προσφυγής κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών και διευκρινίζει τι ισχύει ενώπιον του τμήματος προσφυγών ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία οι διάδικοι επικαλέστηκαν ή, αντιστοίχως,

προσκόμισαν μετά το πέρας των προθεσμιών που ορίστηκαν ή εξειδικεύθηκαν στον πρώτο βαθμό (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-120/12 P, EU:C:2013:638, σκέψη 28).

- 49 Συνεπώς, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο εν λόγω ειδικός κανόνας που διατυπώνεται στον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 δεν τυγχάνει εφαρμογής στο πλαίσιο διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας που στηρίζεται σε απόλυτους λόγους ακυρότητας.
- 50 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 51 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερεί από το τμήμα προσφυγών την εξουσία που του απονέμει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 να εκτιμήσει αν μπορούν να ληφθούν υπόψη οι αποδείξεις που προσκομίζονται το πρώτον ενώπιόν του.
- 52 Αυτό το επιχείρημα του EUIPO στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.
- 53 Συγκεκριμένα, από τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει όχι ότι το EUIPO δεν μπορούσε να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια, αλλά ότι το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από τη European Food το πρώτον ενώπιον του δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη λόγω του ότι προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 54 Ως προς το ζήτημα αυτό, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το EUIPO μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.
- 55 Από το γράμμα του άρθρου αυτού συνάγεται ότι, κατά κανόνα και εκτός αντίθετης διάταξης, οι διάδικοι εξακολουθούν να μπορούν να προβάλουν πραγματικά περιστατικά και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία και μετά τη λήξη των προθεσμιών που τους τάσσουν οι διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και ότι ουδόλως απαγορεύεται στο EUIPO να λάβει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 42).
- 56 Αντιθέτως, από την εν λόγω διάταξη προκύπτει εξίσου σαφώς ότι η εν λόγω εκπρόθεσμη προβολή πραγματικών περιστατικών ή προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων δεν γεννά αδιαμφισβήτητο δικαίωμα του διαδίκου που προβαίνει σ' αυτή να ληφθούν τα στοιχεία αυτά υπόψη από το EUIPO. Το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, διευκρινίζοντας ότι το EUIPO «μπορεί», σε παρόμοιες περιπτώσεις, να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, παρέχει πράγματι στο EUIPO ευρεία διακριτική ευχέρεια ώστε να αποφασίσει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού, αν πρέπει ή δεν πρέπει να τα λάβει υπόψη (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 43).
- 57 Επισημαίνεται ότι η λήψη υπόψη από το EUIPO πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων που υποβλήθηκαν εκπροθέσμως μπορεί να δικαιολογηθεί όταν το EUIPO θεωρεί, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως υποβληθέντα στοιχεία ενδέχεται, εκ πρώτης όψεως, να έχουν πράγματι σημασία και, αφετέρου, ότι η απόρριψή τους δεν κρίνεται επιβεβλημένη λόγω είτε του σταδίου της διαδικασίας είτε των σχετικών με αυτή περιστάσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 44, και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-120/12 P, EU:C:2013:638, σκέψη 38).

- 58 Συνεπώς, ενδεχόμενη λήψη υπόψη τέτοιων συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά σε καμία περίπτωση «χάρη» προς τον ένα ή τον άλλο διάδικο, αλλά πρέπει να αποτελεί απόρροια της αντικειμενικής και αιτιολογημένης άσκησης της διακριτικής ευχέρειας την οποία παρέχει στο EUIPO το εν λόγω άρθρο 76, παράγραφος 2 (απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψη 111).
- 59 Επομένως, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 60 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι κλονίστηκε η ισορροπία μεταξύ των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και παραβιάστηκαν οι αρχές της οικονομίας της διαδικασίας και της χρηστής διοίκησης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 61 Το EUIPO υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κλονίζει την ισορροπία μεταξύ των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων στις διαδικασίες inter partes ενώπιον του EUIPO και, επίσης, ότι παραβιάζει τις αρχές της οικονομίας της διαδικασίας και της χρηστής διοίκησης, στο μέτρο που οι διάδικοι μπορούν να επιλέξουν να μην προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να μην υποβάλουν παρατηρήσεις, ή να επιφυλαχθούν ως προς ορισμένες πτυχές, στο πλαίσιο «αμελούς ή παρελκυστικής τακτικής».
- 62 Η European Food αντιτείνει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος και ότι στηρίζεται απλώς σε εικασίες και δεν κάνει αναφορά σε καμία σχετική νομική διάταξη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 63 Κατά το άρθρο 168, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, στην αίτηση αναιρέσεως πρέπει να παρατίθενται με ακρίβεια τα βαλλόμενα στοιχεία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν ειδικώς την αίτηση αυτή, επί ποινή απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως ή του σχετικού λόγου αναιρέσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, σκέψη 29).
- 64 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι πρέπει να απορρίπτεται ως προδήλως απαράδεκτος λόγος αναιρέσεως που περιορίζεται στην προβολή επιχειρημάτων γενικής φύσης και δεν περιέχει ακριβή στοιχεία σχετικά με τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που προβάλλεται ότι πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, σκέψη 30).
- 65 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως δεν αναφέρεται ειδικά σε σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αλλά αρκείται σε μια γενική κριτική της απόφασης αυτής, χωρίς να παραθέτει τις σκέψεις που θεωρεί ότι πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο. Ένας τέτοιος λόγος ακυρώσεως πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί ως απαράδεκτος.
- 66 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁷ Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- ⁶⁸ Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε και η European Food διατύπωσε σχετικό αίτημα, το EUIPO πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)